

פרק ע.

משקאות משכרים ושעשועים צבוריים.

פקודה הקובעת הוראות למתן רשיונות למכירת משקאות משכרים ורשיונות להחזקת מקומות לשעשועים צבוריים.

[1 נאווסט, 1922]

1. פקודה זו תקרא פקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הצבוריים.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

„משקאות משכרים“ פירושם ספירט, יין, בירה וכל משקה תוסס או אלכוהולי, בין שהם מהולים בנוזל אחר ובין שאינם מהולים בנוזל אחר ;

„שעשועים צבוריים“ פירושם שעשועים שיש לקהל זכות כניסה אליהם בתשלום דמי כניסה, ובפרט יחשבו כשעשועים לצורך פקודה זו כל שעשועי תיאטרון וראינוע, קירקסים, קונצרטים, רקודים, ומקומות החלקה, אבל לא הרצאות או וכוחים שתכליתם העיקרית היא הוראה, ואפילו היו ההרצאות או הויכוחים הללו מלווים בתמונות מאיזה מין שהוא ;

„מכירה בקמעונות“ פירושה מכירה בכל כמות שאינה יתירה על תשעה ליטרים או תריסר בקבוקים בני ליטר מקובל ;

„מכירה בסיטונות“ פירושה מכירת כמויות שאינן פחותות מתשעה ליטרים או מתריסר בקבוקים בני ליטר מקובל ;

פרק ע.

סקודות

מס' 14 לש' 1922

מס' 39 לש' 1925

סעיף 36 (ו) של

מס' 42 לש' 1927

סעיף 5 של

מס' 2 לש' 1930

מס' 1 לש' 1931

מס' 8 לש' 1933

סעיף 6 של

מס' 15 לש' 1933

מס' 30 לש' 1934

השם הקצר

פירוש

חלק א. — הוראות כלליות.

3. שום אדם —

דרושים רשיונות
למכר משקאות משכרים
ולשעשועים צבוריים

(א) לא ימכור ולא יחזיק לשם מכירה משקאות משכרים לשתיה במקום מכירתם או מחוצה לו.

(ב) לא ישתמש בשום מקום לשם שעשועים צבוריים.

אלא אם כן יש בידו רשיון לכך שניתן לו ע"י הרשות למתן רשיונות עפ"י פקודה זו;

בתנאי שלמרות כל דבר האמור בפקודה זו, לא יהא צריך אדם לקבל רשיון עפ"י פקודה זו בשביל כל קנטינה, בית אכל צבאי או מוסד המתכללים או המתנהלים עפ"י הרשאה חוקית לצורך חילות הוד מלכותו בפלשתינה (א"י), ושום אדם המחזיק אותו קנטינ, בית אוכל צבאי, או מוסד וכל העובד בהם לא יהא צפוי לעונש עפ"י פקודה זו על שום שמכר או הספיק איזה משקה משכר לכל חייל מן החילות האלה;

ובתנאי שכל שקבל רשיון רוקח לגבי מקום שאין מוכרים בו משקאות משכרים, פרט ליינות רפואה, לא יהא נדרש לקבל רשיון עפ"י פקודה זו לגבי אותו המקום.

4. (1) מועצת העירייה תהא הרשות למתן רשיונות לגבי מקומות המצויים באזור עירייה, ומושל המחוז — לגבי מקומות המצויים מחוץ לאותו האזור;

הוראות כלליות
בדבר רשיונות

בתנאי שלא ינתן שום רשיון באיזה אזור אלא בהסכמתו של מפקח המשטרה המחוזי שבאזור;

ובתנאי שאזור תל אביב יחשב לצורך פקודה זו כאזור עירייה והמועצה המקומית של תל אביב יהא דינה כדין מועצת עירייה.

מס' 15 נס' 1933

(2) רשיונות יהיו ערוכים בטופס שיקבע ע"י המפקח הכללי על המשטרה ובתי הסוהר ויהיו כתובים אנגלית וערבית או אנגלית ועברית.

(3) רשיונות יהיו מיוחדים לבעליהם ולא יהיו בני העברה.

(4) כחו של רשיון לא יהא יפה אלא לגבי אותו מקום בלבד שהוזכר ברשיון.

(5) כל רשיון יתם מועדו ביום שלושים ואחד בדצמבר של שנת נתינתו, אבל יהא אפשר לחדשו לפי הכרעת דעתה של הרשות למתן רשיונות.

(6) יורשיו או בא כח אחר של בעל רשיון שמת יהיו רשאים להמשיך את העסק במקום שניתן בעדו רשיון למשך זמן של חדש ימים מיום מות בעל הרשיון:

בתנאי שבתוך אותו הזמן תוגש בקשה למתן רשיון בשמם הם או בשמו של אדם הקונה את העסק.

(7) הרשות למתן רשיונות רשאית לפי הכרעת דעתה לסרב לתת רשיון או לסרב לחדשו, מבלי שתתן כל טעם לסירובה.

מס' 8 לט' 1933

(8) כל הרואה את עצמו נפגע מפאת סירובה של רשות למתן רשיונות ליתן לו רשיון או לחדש לו רשיון, יכול לערער בפני הנציב העליון, והחלטתו של הנציב העליון תהא החלטת גמר.

מס' 8 לט' 1933

5. שום דבר האמור בפקודה זו לא יפטור מן הצורך במתן רשיון עפ"י פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרה) בכל מקרה שאותה פקודה חלה עליו.

דרוש רשיון עפ"י
פרק קמ"ג
מס' 30 לט' 1934
פרק קמ"ג

חלק ב' — משקאות משכרים.

6. (1) רשיון לממכר משקאות משכרים יכול להרשות את המכירה בסיטונות או בקמעונות או בשני האופנים כאחד.

מיני רשיונות

(2) רשיון לממכר משקאות משכרים בקמעונות יכול להרשות את בעליו למכור משקאות לשתיה במקום המכירה בלבד או מחוץ למקום המכירה בלבד או גם במקום המכירה וגם מחוץ למקום המכירה.

7. (1) כל המקומות שניתן עליהם רשיון למכור בהם משקאות משכרים יהיו מותאמים מבחינת מבנם לתכלית זו ולהיות בנויים בצורה שתקל על המשטרה את הפיקוח עליהם.

תנאים מיוחדים
ביחס לרשיונות

(2) לא נתן רשיון לממכר משקאות משכרים בקמעונות אלא אם כן הביא המבקש הוכחות מניחות את הדעת שאדם הגון הוא.

(3) לא ינתן רשיון לממכר משקאות משכרים בקמעונות לשתיה במקום המכירה לגבי מקומות הסמוכים למסגד או המצויים בשכונה שכל גריה מושלמים.

8. (1) אם הוגשה בקשה למתן רשיון לממכר משקאות משכרים לשתיה על המקום, כשלא ניתן רשיון לאותו מקום קודם לכן, תודבק הבקשה במקום פומבי במשרדי העירייה, אם היה הממכר בתוך אזור עירייה, ואם לא היה המקום בתוך אזור עירייה, ידביקה במשרד מושל המחוז, והבקשה תשאר מודבקת למשך עשרים ושמונה ימים לפחות, וכל עוד לא עבר המועד הזה לא ינתן שום רשיון.

(2) בכל זמן שבתוך מועד עשרים ושמונה הימים שנקבע בסעיף קטן (1) יכולים כל שני דיירים הדרים סמוך למקום שעומדים לתת למענו רשיון להתנגד למתן הרשיון ע"י מסירת הודעת התנגדות לרשות למתן הרשיונות, למפקח המשטרה המחוזי ולבקש, ועליהם לציין בהודעתם את נימוקי ההתנגדות שלהם.

(3) על הצדדים המתנגדים להגיש לרשות למתן הרשיונות קבלה על הודעת ההתנגדות שנמסרה על ידם למפקח המשטרה המחוזי ולמבקש.

(4) קודם למתן רשיון שהוגשה עליו התנגדות בהתאם לסעיף זה, חייבת הרשות למתן הרשיונות לעיין בהודעת ההתנגדות, אבל לא תהא נדרשת לשמוע לא את טענות הצדדים המתנגדים ולא את טענותיו של המבקש ביחס לכך.

(5) סעיף זה לא יחול על בקשות למתן רשיונות לגבי אכסניאות שאין מספיקים בהם משקאות חריפים אלא לאכסנאים בלבד ולגבי מועדונים שאין מספיקים בהם משקאות אלא לחברים בלבד.

9. (1) מי שניתן לו רשיון לגבי מקום ידוע למכור בו משקאות משכרים בקמעונות חייב להציג תמיד העתקה מהרשיון במקום בולט בבית המכירה. על בעל רשיון להציג העתקה מרשינו

(2) כל שלא יקיים את ההוראה שבסעיף זה יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של חמשה פונטים.

10. בהסכמת המפקח הכללי על המשטרה ובתי הסהר יכולה הרשות שעות המכירה

למתן רשיונות של כל מחוז להתקין חוקי עזר * בדבר השעות שבהן יוכלו מקומות להיות פתוחים לממכר משקאות משכרים, וכשיבואו לקבוע אותן שעות יושם לב לצרכי העדה היהודית בערבי שבתות וימים טובים.

מס' 30 לש' 1934

11. (1) באין הוראות אחרות מאת המפקח הכללי על המשטרה ובתי הסוהר, יכול מפקח המשטרה המחוזי שבכל מחוז, בכתב חתום על ידו, —

הארכת שעות המכירה
ורשיונות עראי

(א) להרשות ארכא, לאחרי השעות הקבועות, שבה יהא מותר להחזיק פתוח מקום לממכר משקאות משכרים:

בתנאי שיהא אותו רשיון מוגבל לאותו מקום מיוחד ולאותו יום מיוחד או ימים מיוחדים שהוזכרו ברשיון:

(ב) להרשות ממכר משקאות משכרים בקמעונות בכל בנין, סכה, אהל או מקום אחר למשך שלשה ימים ולא יותר, בהתחשב עם התנאים שימצא לראוי לקבוע.

(2) אנשים שניתנו להם רשיונות עפ"י סעיף זה ישלמו את המסים שפורטו בתוספת פקודה זו.

12. יכול כל מושל מחוז לצוות במודעה שיפרסם ברבים לבלי למכור שום משקה משכר במקום שניתן עליו רשיון לכך בתוך מחוזו או בחלק מהמחוז למשך כל היום או למשך חלק מהיום שיפורש בצו.

צווי סגירה כלליים

13. (1) במקרים הבאים יכול כל מושל מחוז ליתן צו סגירה לגבי כל מקום שניתן רשיון למכור בו משקאות משכרים בקמעונות —

צווי סגירה מיוחדים

(א) אם יצא בעל הרשיון חייב בדין על עברה עפ"י סעיף 17:

(ב) אם יש עדות שבעל הרשיון מנהל את עסקו באופן שיש בו משום סכנה לשלום הצבור.

(2) אפשר ליתן צו סגירה בין לזמן מסויים ובין ללא זמן מסויים, ולעולם יוכל מושל המחוז לבטל את הצו עפ"י הכרעת דעתו.

14. מושל מחוז ישתמש בסמכויותיו שעפ"י סעיפים 12 ו-13 לגבי כל מקום שבתוך מחוזו, בין שנמצא המקום בתוך אזור עיריה ובין שהוא נמצא מחוצה לו.

15. (1) צו סגירה ייפה את כחה של המשטרה להכנס למקום שהוזכר בצו ולהוציא משם או לחתום בחותמת את כל המשקאות המשכרים המצויים בו ולהשתמש באותם האמצעים האחרים שהיו דרושים לשם קיום הצו.

הוצאתו לפעל
של צו סגירה

(2) כל האחראי לממכר משקאות משכרים במקום סגור בעוד צו הסגירה קיים, יהא צפוי לעונשין שנקבעו בסעיף 25 (1).

16. (1) אסור לבעל רשיון עפ"י פקודה זו להספיק משקה משכר לשתייה במקום, ואסור לכל אדם לשותת משקה משכר במקום קנייתו, אלא אם כן —

הגבלת מכירת משקאות
בהקפה לשם שתייה
במקום

מס' 1 לש' 1931

(א) שלמו בעד המשקה המשכר במזומנים לפני שעת הספקתו או מכירתו או באותה שעה, או

(ב) הוזמן המשקה בשעת הזמנת הסעודה ואכילתה ושולם בגמר הסעודה מחיר המשקה ביחד עם מחיר הסעודה:

בתנאי ששום דבר האמור בסעיף זה לא יחשב כאוסר או מגביל את מכירתו או הספקתו של משקה משכר לקנטין, בית אוכל צבאי, או מוסד המתכלכלים או המתנהלים עפ"י הרשאה חוקית לצורך חילות הוד מלכותו בפלשתינה (א"י); או את מכירתו או הספקתו של משקה משכר באותו קנטין, אותו בית אוכל צבאי או אותו מוסד;

ובתנאי ששום דבר האמור בסעיף זה לא יחשב כמגביל את מכירתו או הספקתו של משקה משכר לכל הדר באמת בבית מלון.

(2) כל בעל רשיון המספק משקה משכר בניגוד להוראות סעיף זה, בין בעצמו ובין ע"י סוכנו או פקידו, וכל אדם אשר ישתה אותו משקה משכר, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס עשרים פונט, ועל כל פנים אם היה האדם שנתחייב בדין בעל רשיון, ירשם דבר החיוב בדין על גבי רשיונו.

(3) „משקאות משכרים” בסעיף זה, פירושם מיני ספירט, ערק, קוניאק, יין, בירה, יין תפוחים, עסיס אגסים וכל משקאות חריפים תוססים או אלכוהוליים אחרים המכילים יותר משני אחוזים למאה אלכוהול.

עברות

17. כל שהוא בעל רשיון למקום שנועד למכור משקאות חריפים בקמעונות או כל שיש בידו תעודת היתר למכירתם, והוא, —

- (א) מוכר משקה משכר בשעות האסורות,
- (ב) מוכר, או מרשה למכור, משקאות משכרים לשם שתיה במקום שלא ניתן עליו רשיון לכך,
- (ג) מוכר, או מרשה למכור, משקאות משכרים בקמעונות במקום שלא ניתן עליו רשיון למכירה בסיטונות או מוכר או מרשה למכור משקאות משכרים בסיטונות במקום שניתן עליו רשיון למכירה בקמעונות,
- (ד) מרשה כל הפרעת סדרים או התנהגות פרועה במקום שניתן עליו רשיון,
- (ה) מוכר, או מרשה למכור, משקה משכר לשכור,
- (ו) מרשה שבית עסקו ישמש בית בושת או בית מועד לזונות,
- (ז) מרשה לכל שוטר העומד על משמרתו להשאיר במקום בשעה שאינו מצוי שם לשם מלוי תפקידו,
- (ח) מספק משקה לשוטר העומד על משמרתו, שלא ברשות הקצין הממונה עליו,
- (ט) מרשה לשחק בבית עסקו כל משחק בקוביה או כל משחק אסור,

יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר חמשה עשר יום או לקנס בסכום חמשה פונטים, ואם חזרה ונשנתה העברה כמה פעמים, יהא צפוי למאסר חודש ימים או לקנס בסכום עשרה פונטים.

חלק ג. — מקומות שעשועים צבוריים.

18. (1) כל רשיון להשתמש במקום לשם שעשועים צבוריים יפרש את צורת השעשוע הצבורי שאומרים לנהלו שם.

רשיון לשמש מקומות
לשעשועים צבוריים

(2) דרוש רשיון מיוחד לכל צורת שעשועים, אלא שמותר ליתן יותר מרשיון אחד לאותו המקום.

19. (1) בהתחשב עם כל הוראה אחרת מאת המפקח הכללי על המשטרה רשיונות עראי לשעשועים צבוריים ובתי הסהר, יכול מפקח המשטרה המחוזי במחוז להרשות בכתב חתום על ידו להשתמש בכל בנין, סוכה, אהל או במקום אחר לצורך שעשועים צבוריים לזמן שלא יהא עולה על שבעה ימים ובתנאים אשר ימצא לנכון לקבעם.

(2) מי שניתנו להם רשיונות עפ"י סעיף זה חייבים לשלם את המסים המפורטים בתוספת לפקודה זו:

בתנאי שלא יטילו כל מס על שעשועים צבוריים שכל הכנסתם כולה מוקדשת לצרכי צדקה.

חלק ד. – הטלת מסים ותשלומים.

20. (1) כל המבקש רשיון לעשות אחת הפעולות שצוינו בסעיף 3 מסים ישלם לרשות למתן הרשיונות לפני קבלו את הרשיון, ועם כל חדוש וחדוש של הרשיון, את סכום המס המוטל בהתאם ללוח שבתוספת פקודה זו:

בתנאי שאם המס הוא עשרה פונטים או יותר, יכולה הרשות למתן רשיונות להרשות לבקש לשלם את המס באותם השיעורים שתמצא לנכון, ותוכל ליתן את הרשיון עם תשלום השיעור הראשון.

(2) בהתחשב עם ההוראות דלקמן, הרי הסכומים שיש לשלם בגין הענינים המפורטים בחלקים ב, ג וד של התוספת לפקודה זו יהיו אותם הסכומים אשר בטור השני של התוספת האמורה (מדרגה ב') אם היו המקומות בתוך אזור עיריה, ומחציתם – אם היו המקומות מחוץ לאזור עיריה:

בתנאי שיכול כל מושל מחוז, בהסכמת הנציב העליון, להכריז במודעה * שתפורסם בעתון הרשמי, שבכל אזור עיריה שבתוך המחוז או בכל חלק או רובע הימנו ישולמו הסכומים המפורטים בטור השלישי של התוספת האמורה (מדרגה א או ג), ושבכל חלק אחר ממחוזו או בכל כפר או עיר או רובע של עיר במחוזו תשולם מחצית הסכומים שפורטו באותה תוספת.

* עיין מודעות עפ"י סעיף זה בעתון הרשמי נליונות 83, 85, 96.

עירורים

21. (1) הרשות למתן הרשיונות תעריך בכל מקרה ומקרה את הסכום המוטל בהתאם לתוספת פקודה זו על מתן רשיון או חידושו והסכום שנקבע כך ישולם לפני מתן הרשיון.

(2) בתוך חודש אחד מיום מתן הרשיון או חידושו תמסור הרשות למתן הרשיונות לבעל הרשיון, עפ"י בקשתו, הודעה בכתב על דבר העובדות ששמשו יסוד להערכת המס.

(3) יכול בעל הרשיון, בתוך ארבעה עשר יום מיום קבלת ההודעה דלעיל, להגיש בקשה לנשיא בית המשפט המחוזי למסור לו הודעה בדבר הסכום שזמן הדין לשלמו כמס בהתאם לתוספת פקודה זו, והחלטתו של הנשיא תהא החלטת גמר.

(4) אם סבור הנשיא שההערכה הראשונה היתה נכונה או שאי דיוקה נגרם בדרך מן הדרכים מחמת שלא הגיש בעל הרשיון פרטים מספיקים, יכול הוא לפסוק שבעל הרשיון ישלם בתורת הוצאות משפט אותו סכום אשר ימצאהו לנכון.

22. (1) כל המסים שחיבים בתשלומם וכל הסכומים הנפרעים בעד מתן רשיונות או תעודות היתר עפ"י פקודה זו, ישולמו, —

חלוקת המסים
והתשלומים

(א) למועצת העירייה ויזקפו לזכות הכנסות העירייה, אם ניתן הרשיון למקום שבתוך אזורי עירייה;

(ב) למושל המחוז, ויזקפו לזכות קופת ההכנסות הכלליות של הממשלה, אם ניתן הרשיון למקום שמחוץ לאזור עירייה;
בתנאי שיכול מפקח משטרה מחוזי לקבל מס שיש לשלמו בעד תעודת היתר שניתנה על ידו, והלה ישלם את המס לרשות למתן הרשיונות של האזור שבו מצוי המקום שניתן בעדו הרשיון.

(2) סכומים שזקפום לזכות קופת ההכנסות הכלליות של ממשלת פלשתינה (א"י), יעבירם מושל המחוז מיד לבית האוצר.

23. רשיון שיתם מועדו ביום שלושים ואחד בדצמבר, הרי אם ניתן לאחר יום שלושים ביוני של אותה שנה, ישלמו בעדו מחצית הסכום המוטל עפ"י התוספת לפקודה זו.

כמה משלמין כשתקפו
של הרשיון יפה
לפחות מחצי שנה

חלק ה. — רשות כניסה.

24. (1) יכול כל קצין משטרה וכל שוטר המורשה בכתב מטעם רשות כניסה מפקח או סגן מפקח משטרה מחוזי להכנס בכל עת לכל בנין שניתן למענו רשיון בהתאם לפקודה זו, כדי לברר אם עברו באותו בנין איוו עברה על פקודה זו.

(2) יכול כל אחד מהאנשים המפורטים בסעיף-קטן (1) להכנס לכל מקום, אם יש חשד מספיק שמשתמשים במקום לאחת המטרות שהוזכרו בסעיף 3 מבלי שניתן רשיון לכך.

(3) לעולם תפרש הרשאת כניסה בכתב עפ"י סעיף זה את המקום שיש להכנס לתוכו.

חלק ו. — עונשין כלליים.

25. (1) כל העושה אחד מן המעשים המפורשים בסעיף 3 ואין לו עונשין רשיון לכך עפ"י הוראות פקודה זו, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שלשה חדשים או לקנס בסכום עשרים פונט או לשני העונשין כאחד.

(2) כל שהוא בעל רשיון עפ"י פקודה זו, והוא —

(א) מסרב או מתרשל להראות את רשיונו לפי דרישת אדם המורשה להכנס למקום שניתן עליו רשיון,

(ב) מפריע או עוצר אדם, מלהכנס או מלערוך בדיקה במקום שיש לו לאותו אדם רשות ולהכנס לתוכו עפ"י פקודה זו,

יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום עשרה פונטים.

התוספת.

(סעיפים 11, 19, 20, 21, 23.)

חלק א.

בעד כל רשיון למכור משקה משכר בסיטונות 5 פ"פ (א"י).	}
בעד כל תעודת היתר להארכת שעות המכירה של משקאות משכרים עפ"י סעיף 11 (1) (א)	
בעד כל תעודת היתר עראית למכירת משקאות משכרים עפ"י סעיף 11 (1) (ב)	
בעד כל תעודת היתר עראית לשעשועים צבוריים עפ"י סעיף 19	
500 מיל בעד יום אחד ו-300 מיל בעד כל יום נוסף עד לשבעה ימים.	

חלק ב.

מדרגה	מדרגה	מדרגה
ג	ב	א
פ"פ (א"י)	פ"פ (א"י)	פ"פ (א"י)
5	5	5

בעד כל רשיון למכירת משקאות משכרים בקמעונות לשם שתיה מחוץ למקום מכירתם בלבד

חלק ג.

פ"פ (א"י)	פ"פ (א"י)	פ"פ (א"י)
30	40	50

בעד כל רשיון אחר למכירת משקאות משכרים בקמעונות לשתיה במקום מכירתם או לשתיה גם במקום מכירתם וגם מחוץ למקום מכירתם —
א. אם משמש המקום שניתן עליו הרשיון כבית מלון ושכר האכסניה הכולל שמשלמים בו ליום הוא 800 מיל ומעלה

פ"פ (א"י)	פ"פ (א"י)	פ"פ (א"י)
15	20	25
5	8	10

כששכר האכסניה הכולל שמשלמים בו ליום הוא 500 מיל ומעלה ופחות מ 800 מיל במקרים אחרים

פ"פ (א"י)	פ"פ (א"י)	פ"פ (א"י)
5	5	5

ב. כשהמקום בריהרשיון משמש כפנסיון או כבית לינה ומספיקין בו משקאות משכרים לגרי הבית בלבד, ובהקפה ולא במוזונים, או כשהמקום משמש כמועדון, ומספיקין בו משקאות רק למי שהם באמת חברי המועדון

פ"פ (א"י)	פ"פ (א"י)	פ"פ (א"י)
5	8	10

ג. כשהמקום בעל הרשיון משמש כמסעדה או כבית קפה בלבד

5	5	10
---	---	----

ד. בכל מקרה אחר

חלק ד.

פ"פ (א"י)	פ"פ (א"י)	פ"פ (א"י)
8	10	12
15	17	20
22	25	30

בעד כל רשיון להשתמש במקום לשעשועים צבוריים שיש בו מקומות ישיבה, יחשבו את הסכום לפי מספר מקומות הישיבה שבבנין כדלקמן: —
א. אם משמש המקום כתיאטרון או ראינוע —

- (i) מקומות ישיבה מ'1-100
(ii) מקומות ישיבה מ'101-200
(iii) מקומות ישיבה למעלה מ'200

ב. אם משמש המקום לשעשועים צבוריים אחרים
 ויש בו מקומות ישיבה
 מהצית הכסום שמשלמים בער
 תיאטראות או כתי ראינוע.

ג. בער כל רשיון להשתמש במקום לשעשועים
 צבוריים בתורת אולם מחולות או בכל מקום שעשועים
 צבורי שאין בו מקומות ישיבה
 פ"פ (א"י) פ"פ (א"י) פ"פ (א"י)
 5 10 10

פרק עא.

משקאות משכרים (ייצור ומכירה).

פקודה המתקנת את החוק בנידון ייצורם, הפצתם ומכירתם של משקאות משכרים.

[4 בדלמבר, 1927]

1. פקודה זו תקרא פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה).

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

„אלכוהול“ פירושו אלכוהול שמדת עוצמו הוא כמדת עוצם האלכוהול הטהור ושהמשקל העצמי שלו נחשב ל-0.7946 בטמפרטורה של 15.6° צנטיגראד: מבררין את מדת עוצמו של אלכוהול בעזרת מדכוהול אשר ייקבע: כל מחלוקת יכריע בה האנליסט הממשלתי ע"י אנליזה והחלטתו תהא החלטת גמר;

„נתאשר“ פירושו נתאשר ע"י המנהל;

„ערק“ פירושו מיני ספיריט הנעשים מפירות וצמח האניסון ע"י זיקוק;

„שכר“ פירושו כל משקה תוסס שנעשה מתבואה או מסוכר, לרבות אייל, ופורטר וכל מין אחר של בירה;

„יין תפוחים“ פירושו כל משקה תוסס שנעשה מתפוחים;

„קוניאק“ כולל ברנדי ופירושו ספירטים שזוקקו מעסיס ענבים תוסס;

„סוחר“ פירושו כל המוכר משקאות משכרים מאיזה מין שהוא בכל עת שהיא לאדם אחד בכמויות העולות על תשעה ליטרים או על תריסר בקבוקים בני ליטר מקובל;

פרק עא.

פקודות

מס' 42 לש' 1927

מס' 2 לש' 1930

סעיף 21 של

מס' 11 לש' 1932

מס' 30 לש' 1934

לוחים מיום

1.4.30

28.3.32

11.3.33

השם הקצר

פירוש

מס' 2 לש' 1930